



Trobada popular a Sant Andreu

<<<<

El moviment per la vivenda aprova un pla d'acció

◉ Setanta grups pacten un programa que presentaran a les administracions

◉ Inclouen demandes com ara aturar tots els desnonaments i «punxar la bombolla»

HELENA LÓPEZ
BARCELONA

Abraçades llargues, llàgrimes de les d'emoció i somriures de complacència van omplir ahir l'enorme auditori de la Fabra i Coats després dels discursos de clausura del I Congrés de l'Habitatge de Catalunya. Una de les frases més repetides va ser «estem fent història». Era la primera vegada que més de 500 persones en nom de 70 col·lectius pel dret a la vivenda de tot el territori es reunien per acordar un pla comú. Un programa que, després de dos dies de debat, van aconseguir aprovar i que presentaran en societat i als partits polítics i els governs en un acte que faran d'aquí unes setmanes.

Serà «a començaments de desembre», segons va explicar la portaveu del congrés, Clàudia Rusalleda, qui sí que va avançar els seus quatre punts: «Stop desnonaments, punxar la bombolla del lloguer, expropiar els

pisos dels bancs, els fons voltor i els grans propietaris, i construir un moviment popular». «Els governs hauran de dir si donen suport al nostre programa i se situen del costat de les classes populars o si ho fan del dels fons que ens expulsen de casa nostra», va assenyalar.

DESOKUPA // El primer punt del programa inclou l'exigència de la paralització de tots els desnonaments fins que es garanteixi el dret a una vivenda digna, l'acabament de les dates obertes i la «persecució» dels desnonaments sense cap ordre judicial, els executats per empreses privades tipus Desokupa, que els moviments per la vivenda denunciïn que han patit un repunt, amb pressions als ocupants de les vivendes perquè abandonin casa seva. «Reclamem el compliment íntegre de la llei 24/2015 i no volem cap real·lotjament en pensions o albergs, ni fora del barri o el municipi», assenyalen. Quant



JORDI COTRINA

► Un dels debats del congrés, aquest cap de setmana.

a punxar la bombolla, plantejant una «baixada immediata del preu dels lloguers», «que hauran d'estar subjectes a la renda disponible de les llars». «En cap cas el lloguer pot superar el 30% de la renda familiar disponible», prossegueixen.

Pel que fa a l'expropiació de pisos, van remarcar que la vivenda

«ha de recuperar la seva funció social». En aquest punt van acordar iniciar una campanya contra el fons Divarian, vinculat al BBVA. «Hem triat començar per aquest perquè té 30.000 pisos a Catalunya, molts de famílies que han sigut desnonades, i els 70 grups reunits tenim casos seus», van concloure. ≡

«Vam decidir quedar-nos»

Una parella denuncia que els seus propietaris, una SL familiar, els pretén apujar el lloguer el 47% ≡ **«Volien passar** de 720 a 1.060 a canvi de res», diuen

H. L.
BARCELONA

El seu fill petit, encara a la guarderia, va néixer literalment en aquesta casa. La més gran, de cinc anys, tampoc ha conegut una altra llar més enllà d'aquest pis de 68 metres quadrats al barri de Sant Antoni. La parella s'hi va mudar fa sis anys i allà va formar la seva família, després de firmar un contracte de lloguer per tres anys a 720 euros al mes. La tardor passada, després de dues renovacions d'un any, van rebre una inesperada visita dels propietaris. En aquell temps

el diàleg era cordial i sense mitjancers, directament amb dos dels propietaris, socis d'una SL familiar. Els van informar que havien d'«actualitzar» el preu de la vivenda i que, si volien renovar, la nova tarifa eren 1.060 euros. Una pujada del 47%. Més de 300 euros més al mes. Una xifra que va sorprendre la parella. Els van dir que no podien assumir aquella pujada i van esgrimir que eren bons pagadors –sempre han pagat les quotes religiosament–, cuiden la vivenda com si fos seva –hi han posat parquet– i tenen una relació excel·lent amb

els veïns. Aquells dos socis de la SL familiar que sempre havien fet d'interlocutors van dir que no els podien dir res en aquell moment, que en parlarien amb la resta de la família.

Després de tancar la porta, la parella tenia diverses opcions. Una era obrir la pàgina web de qualsevol portal immobiliari per buscar un pla B i passar a formar part d'aquesta trista quotidianitat que els moviments en defensa de la vivenda han batejat com a desnonaments invisibles. Però van optar per una altra: afiliar-se al Sindicat de Llo-

gaters. «Vam decidir quedar-nos», expliquen. Al mes de gener van mantenir una reunió amb la propietat, amb presència del sindicat i de Fem Sant Antoni, espai en què també participen. La seva oferta era una pujada zero de l'IPC. Al cap de poc van rebre un burofax de la propietat acceptant-la per un any. «Va ser una fugida cap endavant. El 31 de juliol vam rebre un altre burofax en què se'ns deia que no se'ns renovaria el contracte, que s'acaba el dia 28», expliquen. És a dir, d'aquí uns dies. «Una de les vegades que vam parlar amb ells ens van dir que, si no podíem pagar el que val un pis a Barcelona, ens en anéssim a l'Hospitalet. No pot ser que uns quants decideixin qui pot viure a la ciutat», reflexionen.

La setmana passada van rebre una trucada inesperada. Parlaran, per fi. Resistir va funcionar. ≡